

PROP DE VOSALTRES

El Dia del Seminari: El lema: «Apòstols per als joves»

La Comissió Episcopal de Seminaris cada any ens proposa un lema, que condueix i inspira tota la temàtica d'aquesta fonamental realitat diocesana que és el Seminari. El lema actual fa referència a la missió de l'apostolat que tot sacerdot exerceix en la seva vida diària. A aquesta missió aspira tot seminarista en els anys de formació. La paraula «joves» fixa l'etapa vital de la majoria dels alumnes i, també, es vincula amb el pròxim Sínode de Bisbes, convocat pel papa Francesc per a una profunda reflexió sobre la fe, el discerniment vocacional i la vida de la joventut. La proposta no és només per als joves catòlics; és una crida a tots els joves del món, perquè coneguin a Jesucrist i s'impliquin en un servei més proper i compromès amb els seus germans.

Els joves, de manera especial els que es preparen per a ser sacerdots el dia de demà, estan cridats a respondre, des del cor, a les preguntes que va fer el papa Benet XVI als reunits

a Sydney, l'any 2008: «Què deixareu a la pròxima generació? Esteu construint les vostres vides sobre bases sòlides? Construint alguna cosa que durarà? Com utilitzeu els dons rebuts? Què us distingirà?»

Són preguntes per a tots. De forma especial, per als seminaristes actuals. A ells, els tenim en el pensament i en el cor de les nostres comunitats. I a ells ens referim.

Jesús va triar dotze homes i els va convidar a seguir-lo. I continua trucant en aquests moments. Preguem perquè abundin les respostes afirmatives, ara i sempre. Que hi hagi joves oberts a la crida, formats adequadament segons ens demana l'Església, que se sentin preparats per respondre els desafiaments que comporta l'evangelització, de la seva pròpia generació i de les que han de venir. Una gran tasca, que ens compromet a tots els cristians.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

El patró: Sant Josep

els volts de la festa de Sant Josep, les deu diòcesis amb seu a Catalunya celebrem el Dia del Seminari. Sant Josep és, a casa nostra, a més de patriarca de l'Església, patró de la bona mort, dels pares de família, dels fusters i de molts altres col·lectius i activitats humanes, també patró dels seminaris. És a dir, **model** i **intercessor** per a tots aquells que es preparen per servir l'Església com a preveres.

Molt poc diu l'Escriptura sobre sant Josep, l'eloqüència del seu mestratge rau precisament en la disponibilitat absoluta del seu silenci. La descripció més lluminosa de sant Josep la trobem a Mt 1, 19: «Josep, era un home **just**». En

què consisteix la seva justícia? Josep renuncia a fecundar Maria perquè sigui l'Esperit Sant qui ho faci. Sant Josep esdevé així mestre de fe. Acull la gràcia rebuda per Maria i acompanya el creixement de Déu encarnat enmig del seu poble. Els joves que es preparen per servir com a preveres no podien tenir millor mestre: ser educats en acollir i acompanyar. No estan cridats a fer néixer la fe en els altres, només a Déu pertany la fecunditat i la maduració.

Però sant Josep no només és model, també és intercessor. Davant la pobresa vocacional de la nostra diòcesi (només tenim un seminarista a primer curs, en Jo-

sua) li demanem a sant Josep que ens acompanyi en la nostra pregària: «Senyor, no s'està acabant això de ser mossèn? Quan un jove s'encamina cap al sacerdoci, no s'aboca al fracàs? No defensa una Església ja superada, en vies d'extinció?». Sant Josep, com intercessor, ens acompanya també en la nostra escolta de l'Evangeli, on Jesús sempre respon: «si el gra de blat, quan cau a la terra, no mor, queda ell tot sol, però si mor, dona molt de fruit» (Jn 12, 24).

Demanem a sant Josep pel nostre Seminari, encomanem a sant Josep els nostres joves. La força de l'amor indestructible de Jesús mort en creu encara segueix

imantant irresistiblement moltes vides, i en elles segueix suscitant mossens capaços d'esperança i de joia. Mossens que, malgrat experimentar, dia rere dia, com tantes dones i tants homes del nostre temps, la seva indigència, viuen misteriosament de la sembra pobre, menystinguda i profundament amagada d'aquella Paraula que els ha escollit com a amics (Jn 15,15). Mossens que no creuen en l'èxit sinó en la llavor de Déu que «germina i creix sense que el sembrador sàpigui com» (Mc 4,27).

Sant Josep, pregueu per nosaltres!

Mn. Joaquim Blas Pastor
Delegat de
Pastoral Vocacional

CERCA DE VOSOTROS

El Día del Seminario: «Apóstoles para los jóvenes»

La Comisión Episcopal de Seminarios cada año nos propone un lema, que conduce e inspira toda la temática de esta fundamental realidad diocesana que es el Seminario. El lema actual hace referencia a la misión del apostolado que todo sacerdote ejerce en su vida diaria. A esta misión aspira todo seminarista en los años de formación. La palabra «jóvenes» fija la etapa vital de la mayoría de sus alumnos y, también, se vincula con el próximo Sínodo de Obispos, convocado por el papa Francisco para una profunda reflexión sobre la fe, el discernimiento vocacional y la vida de la juventud. La propuesta no es sólo para los jóvenes católicos; es una llamada a todos los jóvenes del mundo, para que conozcan a Jesucristo y se impliquen en un servicio más cercano y comprometido con sus hermanos.

Los jóvenes, de manera especial los que se preparan para ser sacerdotes el día de mañana, están llamados a responder, desde el corazón, a las preguntas que hizo el papa Benedicto XVI a los reunidos en Sydney, en 2008: «¿Qué dejaréis a la próxima generación? ¿Estáis construyendo vuestras vidas sobre bases sólidas? ¿Construyendo algo que durará? ¿Cómo utilizar los dones recibidos? ¿Qué os distinguirá?»

Son preguntas para todos. De forma especial, para los seminaristas actuales. A ellos, los tenemos en el pensamiento y en el corazón de nuestras comunidades. Y a ellos nos referimos.

Jesús eligió a doce hombres, y los invitó a seguirlo. Y continúa llamando en estos momentos. Oremos para que abunden las respuestas afirmativas, ahora y siempre. Que haya jóvenes abiertos a la llamada, formados adecuadamente según nos pide la Iglesia, que se sientan preparados para responder a los desafíos que conlleva la evangelización, de su propia generación y de las que han de venir. Una gran tarea, que nos compromete a todos los cristianos.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

Els infants també es preparen durant la Quaresma

Els infants de les parròquies de la Granadella, Bellaguarda, Bovera, Juncosa, el Soleràs i Sarroca de Lleida es preparen per a la Pasqua amb el lema «Que la Quaresma ens sigui un temps fort de gràcia i sincera conversió».

El primer diumenge de Quaresma, els nens i les nenes d'aquests pobles van presentar el mural en el qual cada setmana inclouran una actitud que es comprometen a treballar, fins a arribar a la Pasqua.

Amb unes cintes de color lila, per simbolitzar aquesta preparació espiritual i de penitència, van donar la benvinguda a les celebracions dominicals quaresmals.

Xerrada sobre comerç just de Càritas Bangladesh a Lleida

El passat 16 de febrer van visitar la ciutat de Lleida dos membres de Càritas Bangladesh, representants de l'organització solidària CORR (Christian Organization for Relief and Rehabilitation), un projecte que impulsa el comerç just en aquest país asiàtic.

Milton Suranjit i Ananda Placid van explicar la tasca de la CORR a l'IES Josep Lladonosa, i també van fer una xerrada a voluntaris de Càritas Diocesana.

CORR va néixer l'any 1971 amb l'objectiu d'alleguerir les dificultats de les dones camperoles mar-

ginades, moltes d'elles vídues de guerra.

Milton i Ananda van explicar que el gener de 1973 una dissenyadora de Nova York, Louisa Brooke, va viatjar a Dacca, capital de Bangladesh. Allà es va posar en contacte amb un centre de capacitació en artesanía, el Centre Jagorani. Aquest centre estava dirigit per dues monges catòliques. La visita de Louisa Brooke va permetre donar eines a aquestes dones perquè treballassin amb «jute» i altres artesanies, que posteriorment van vendre als mercats locals. Aquesta ocupació els hi permetia tenir un ingrés per a la família.

La tasca de CORR permet donar dignitat a les dones. Poden sortir de la seva situació de pobresa i viure amb els seus fills.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «No perdeu el temps emmascarant el vostre cor, ompliu la vostra vida de l'Esperit Sant!» (21 de gener).

@Pontifex: «Avui el Senyor et crida recórrer amb Ell la ciutat, la teva ciutat. Et crida a ser el seu deixeble missioner» (23 de gener).

@Pontifex: «La pregària que purifica, enforteix i il·lumina el camí és com el carburant del nostre viatge cap a la plena unitat dels cristians» (23 de gener).

@Pontifex: «L'antídot més eficaç contra el virus de la falsedat és deixar-se purificar per la veritat» (24 de gener).

800 anys de l'Orde de la Mercè al servei de la llibertat

Amb motiu dels 800 anys de l'Orde mercedària, l'IREL va acollir els passats 16 i 17 de febrer un seminari d'espiritualitat mercedària. La primera conferència, «Les redempcions de captius de l'Orde de la Mercè, un rastreig històric», va ser impartida pel mercedari fra Enrique Mora González.

El religiós va fer la seva exposició des del mètode històric-crític, per evitar els aspectes imaginaris i romàntics de les redempcions.

La segona ponència, «Redempció de Crist i redempció cristiana», la va impartir el mercedari fra Fernando Ruiz. El ponent va centrar la seva exposició en la distinció entre els termes «salvació-redempció» i esclau i captiu, vistos des del pròleg de les primeres constitucions dels mercedaris de 1272.

El ponent es va preguntar si té sentit parlar de redempció als nostres dies. Va respondre que «avui hi ha captivitats de tota mena». «Què podem fer?», es va preguntar. «Viure en comunitat els processos alliberadors, mitjançant

mestres que ens aconsellen. Acompanyar les persones, amb bon cor, amb bona voluntat i entusiasme, tenint cura de la dignitat de tots.»

Viacrucis a Balaguer dels arxiprestats «Seu Vella» i «Perifèria»

Els arxiprestats «Seu Vella» i «Perifèria» de Lleida van pelegrinar a Balaguer, el diumenge 18 de febrer, per fer el viacrucis que va des de la falda del santuari fins a l'església del Sant Crist.

Després d'una invitació a la pregària, es va iniciar la pujada a la muntanya. Aquesta va ser de manera pausada per poder meditar sobre cadascuna de les estacions.

A cada estació es va llegir un pasatge evangèlic i una reflexió adient, que tothom va poder seguir sense dificultat gràcies a la megafonia instal·lada per a l'ocasió. També van ajudar a la reflexió els cants i la contemplació de les escultures que formen les

estacions. Tot entrant a l'església es va cantar el *Crec en un Déu*, que donà pas a la XV estació.

Una vegada al santuari, el rector Mn. Pau, va donar la benvinguda als pelegrins i va tenir un record per a Mn. Joan Mora.

El bisbe Salvador va manifestar la seva satisfacció per la unió i l'acció conjunta entre parròquies i arxiprestats. També tingué un record per Mn. Mora, així com pels altres mossens que han mort en el darrer any al nostre Bisbat. Després de demanar que es pregui per les vocacions sacerdotals, va impartir la benedicció.

Conxita López Torres

REFLEXIONS

LES RAONS DE CREURE

Una religió dels sentits (II)

La festa és inherent a la fe. La festa no és evasió, ni fugida provisional del món. No és un ritual de l'oblit, una mena d'amnèsia per marxar del vall de llàgrimes que és aquest món. És, tot al contrari: celebració de l'existència, manifestació plena del goig d'existir en aquest món.

La festa transcendeix els límits que separen el món visible del que és invisible, a través del cant coral, de la dansa i de l'embriaguesa. És el ritual de l'excés, de la desmesura, el necessari contrapunt a la vida quotidiana. La festa no és una frivolitat, ni una opció per als més afortunats d'aquest món.

La festa juga un paper determinant en la vida humana. És indicatiu de transcendència, promesa de redempció. Proporciona distensió, llibertat d'esperit.

La rialla cristiana és la manifestació de la fe en la resurrecció. És la celebració de que la mort ha estat definitivament vençuda, que no estem orientats inexorablement cap el no res, sinó cap a la Vida plena, cap a un Ara sense límits.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

AGENDA

► Diumenge, 18 de març:

- A les 11 h, pregó de Setmana Santa al Teatre de l'Escorxador.
- A les 12 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe a la Catedral.

► Diumenge, 25 de març. Diumenge de Rams:

- A les 12 h, benedicció de les palmes i Eucaristia a la Catedral.
- A les 19.30 h, Processó dels Dolors pels carrers de la ciutat.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

19. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [2S 7,4-5a.12-14a.16 / Sl 88 / Rm 4,13.16-18.22 / Mt 1,16.18-21.24a (o bé: Lc 2,41-51a)]. Sant Josep, espòs de la Verge Maria, natzarè, patró de l'Església universal i dels agonitzants, i també dels fusters; sant Amanç o Amanci (s. VII), diaca romà i màrtir a Flandes.

20. ■ Dimarts [Nm 21,4-9 / Sl 101 / Jo 8,21-30]. Sant Ambrós de Siena, rel. dominicà; sant Martí de Dumio, bisbe; santa Fotina, mr. samaritana; santes Eufèmia i Alexandra, mrs.

21. ■ Dimecres [Dn 3,14-20.91-92.95 / Sl: Dn 3,52-56 / Jo 8,31-42]. Sant Filèmon o Filemó, mr. (287) a Egipte; santa Fabiola (†399), matrona romana.

22. ■ Dijous [Gn 17,3-9 / Sl 104 / Jo 8,51-59]. Sant Zacaries, papa (grec, 741-752); sant Octavià, mr. d'origen africà; sant Deogràcies (s. V), bisbe de Cartago; sant Benvingut (Bienvenido, †1282), bisbe; santa Lea (†384), rel. viuda romana.

23. ■ Divendres [Jr 20,10-13 / Sl 17 / Jo 10,31-42]. *Sant Feliu de Llobregat*: Sant Josep Oriol (1650-1702), prev. de Barcelona. Sant To-

ribi de Mogrovejo (†1606), bisbe de Lima.

24. ■ Dissabte [Ez 37,21-28 / Sl: Jr 31,10-13 / Jo 11,45-56]. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Simó, nen mr.; santa Caterina de Suècia, verge, filla de santa Brígdida.

25. ■ Diumenge vinent, Diumenge de Rams (lit. hores: 2a setm.) [Abans de la processó: Mc 11,1-10 (o bé: Jo 12,12-16). *Missa*: Is 50,4-7 / Sl 21 / Fl 2,6-11 / Mc 14,1-15,47 (o més breu: Mc 15,1-39)]. Sant Ireneu, bisbe; sant Humbert, abat; santa Dula, mr.

Diumenge V de Quaresma (B)

▶ Lectura del llibre de Jeremies (Jr 31,31-34)

Vindran dies, diu l'oracle del Senyor, que pactaré amb el casal d'Israel i amb el casal de Judà una aliança nova. No serà com l'aliança que vaig pactar amb els seus pares el dia que els vaig donar la mà per fer-los sortir del país d'Egipte; aquella aliança, ells la van trencar, tot i que jo era el seu amo, diu l'oracle del Senyor. L'aliança que jo pactaré després d'aquells dies amb el casal d'Israel serà aquesta, diu l'oracle del Senyor: Posaré la meua llei en el seu interior, l'escriurà en els seus cors. Llavors jo seré el seu Déu, i ells seran el meu poble. No caldrà que s'instrueixin l'un a l'altre dient: «Coneixeu qui és el Senyor», perquè tots em coneixeran; del més petit al més gran, diu l'oracle del Senyor, ja que els perdonaré la culpa i no recordaré més el seu pecat.

▶ Salm responsorial (50)

R. *Déu meu, creeu en mi un cor ben pur.*

Compadieu-vos de mi, Déu meu, vós que estimeu tant; / vós que sou tan bo, esborreu les meves faltes; / renteu-me ben bé de les culpes, / purifiqueu-me dels pecats.

Déu meu, creeu en mi un cor ben pur, / feu renéixer en mi un esperit ferm. / No em llenceu de la vostra presència, / ni em prengueu el vostre esperit sant. R.

Torneu-me el goig de la vostra salvació, / que em sostingui un esperit magnànim. / Ensenyaré els vostres camins als pecadors, / i tornaran a vós els qui us han abandonat. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 5,7-9)

Germans, Jesús, durant la seva vida mortal, s'adreçà a Déu, que el podia salvar de la mort, pregant-lo i suplicant-lo amb grans clams i amb llàgrimes. Déu l'escoltà per la seva submissió. Així, tot i que era el Fill, aprengué en els sofriments què és obeir, i un cop consagrat sacerdot es convertí en font de salvació eterna per a tots els qui se li sotmeten.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 12,20-33)

En aquell temps, alguns d'entre els grecs que havien pujat a Jerusalem per adorar Déu en ocasió de la festa, anaren a trobar Felip, que era de Bet-Saida de Galilea, i li pregaven: «Senyor, voldríem veure Jesús.» Felip anà a dir-ho a Andreu i tots dos ho digueren a Jesús. Jesús els respongué: «Ha arribat l'hora que el Fill de l'home serà glorificat. Us ho dic amb tota veritat: si el gra de blat, quan cau a terra, no mor, queda sol, però si mor, dona molt de fruit. Els qui estimen la seva pròpia vida la perden; els qui no l'estimen en aquest món, la guarden per a la vida eterna. Si algú es vol fer servidor meu, que em segueixi, i s'estarà on jo m'estic. El Pare honorarà els qui es fan servidors meus. En aquests moments em sento torbat. Què he de dir? Pare, salveu-me d'aquesta hora? No, és per arribar en aquesta hora, que jo he vingut. Pare, glorifiqueu el vostre nom.» Una veu va dir del cel estant: «Ja l'he glorificat, però encara el glorificaré.» La gent que ho sentí deia que havia estat un tro; d'altres deien que un àngel li havia parlat. Jesús els digué: «No és per mi que s'ha sentit aquesta veu, és per vosaltres. Ara és el moment que aquest món serà condemnat. Ara el sobirà d'aquest món serà expulsat, i jo, quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi.»

Deia això indicant com havia de ser la seva mort.

▶ Lectura del libro de Jeremías (Jer 31,31-34)

Ya llegan días —oráculo del Señor— en que haré con la casa de Israel y la casa de Judá una alianza nueva. No será una alianza que hice con sus padres, cuando los tomé de la mano para sacarlos de Egipto, pues quebrantaron mi alianza, aunque yo era su señor. Esta será la alianza que haré con ellos después de aquellos días —oráculo del Señor—: pondré mi ley en su interior y la escribiré en sus corazones; yo seré su Dios y ellos serán mi pueblo.

Ya no tendrán que enseñarse unos a otros diciendo: «¡Conoce al Señor!» pues todos me conocerán, desde el más pequeño al mayor —oráculo del Señor—, cuando perdone su culpa y no recuerde ya sus pecados.

▶ Salmo responsorial (50)

R. *Oh Dios, crea en mí un corazón puro.*

Misericordia, Dios mío, por tu bondad, / por tu inmensa compasión borra mi culpa; / lava del todo mi delito, / limpia mi pecado. R.

Oh, Dios mío, crea en mí un corazón puro, / renuévame por dentro con espíritu firme. / No me arrojes lejos de tu rostro, / no me quites tu santo espíritu. R.

Devuélveme la alegría de tu salvación, / afiánzame con espíritu generoso. / Enseñaré a los malvados tus caminos, / los pecadores volverán a ti. R.

▶ Lectura de la carta a los hebreos (He 5,7-9)

Cristo, en los días de su vida mortal, a gritos y con lágrimas, presentó oraciones y súplicas al que podía salvarlo de la muerte, siendo escuchado por su piedad filial.

Y, aun siendo Hijo, aprendió, sufriendo, a obedecer. Y, llevado a la consumación, se convirtió, para todos los que lo obedecen, en autor de salvación eterna.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 12,20-33)

En aquel tiempo, entre los que habían venido a celebrar la fiesta había algunos griegos; estos, acercándose a Felipe, el de Betsaida de Galilea, le rogaban: «Señor, queremos ver a Jesús». Felipe fue a decírselo a Andrés; y Andrés y Felipe fueron a decírselo a Jesús. Jesús les contestó: «Ha llegado la hora de que sea glorificado el Hijo del hombre. En verdad, en verdad os digo: si el grano de trigo no cae en tierra y muere, queda infecundo; pero si muere, da mucho fruto. El que se ama a sí mismo, se pierde, y el que se aborrece a sí mismo en este mundo, se guardará para la vida eterna. El que quiera servirme, que me siga, y donde esté yo, allí también estará mi servidor; a quien me sirva, el Padre lo honrará. Ahora mi alma está agitada, y ¿qué diré? ¿Padre, líbrame de esta hora? Pero si por esto he venido, para esta hora: Padre, glorifica tu nombre». Entonces vino una voz del cielo: «Lo he glorificado y volveré a glorificarlo». La gente que estaba allí y lo oyó, decía que había sido un trueno; otros decían que le había hablado un ángel. Jesús tomó la palabra y dijo: «Esta voz no ha venido por mí, sino por vosotros. Ahora va a ser juzgado el mundo; ahora el príncipe de este mundo va a ser echado fuera. Y cuando yo sea elevado sobre la tierra, atraeré a todos hacia mí». Esto lo decía dando a entender la muerte de que iba a morir.

COMENTARI

Enlairat a la creu atrauré tothom cap a mi

El tema de la Nova Aliança emmarca Jr 30-33 amb oracles de salvació que veuen la deportació a Babilònia com l'execució no tant d'un càstig diví sinó d'un pla grandios del Déu misericordiós. El vocabulari és eloqüent: *canviar la sort, reedificar, plantar*.

Amb missatge que supera la restauració històrica, Jr 31 és el cim del missatge d'esperança. *L'Aliança amb els pares en sortir d'Egipte la van trencar ells: no Déu! Ara Déu vol pactar una Aliança nova amb el mateix objectiu: Jo seré el seu Déu i ells seran el meu Poble*.

La novetat és el caràcter interior i espiritual de la nova Aliança: *posaré la meua llei en el seu interior*. És la circumcisió de cor contraposada al Poble circumcidat en la carn però *incircumcis de cor* (Jr 9,25).

L'autor de la carta-homilia als hebreus, havent conclòs el tema de «Jesús, Gran Sacerdot digne de confiança», ara tracta la seva dimensió misericordiosa.

Amb el rerefons de l'episodi de Getsemaní, He presenta la vida i mort de Jesús com una pregària en què —submis del tot a la voluntat del Pare— *s'adreça a Déu que el podia salvar de la mort*. La gran afirmació és que *Déu l'escoltà per la seva submissió*.

Però també diu que *el Fill aprengué en el sofriment què és obeir*. Així, *un cop consagrat sacerdot, es convertí en font de salvació per a tots els qui se li sotmeten*.

Per la festa de Pasqua *uns grecs han pujat a Jerusalem per adorar Déu: són simpatitzants no-jueus de parla grega, atrets per la figura de Jesús; són testimonis de la fama que provoca la por del Sanedrí: Si el deixem continuar, tothom creurà en Ell* (Jn 11,48).

Voldríem veure Jesús: la petició arriba a través de Felip i Andreu, els únics Apòstols amb nom grec. Ignorem si el desig de *veure Jesús* és profund (com el d'Andreu i l'altre deixeble a Jn 1,35s) o simple curiositat del moment.

Ha arribat l'hora que el Fill de l'home serà glorificat: per Jn tant la Creu com la Resurrecció mostren la glòria de Déu. Per això anunciant la glòria, parla de la seva mort com a culminació de l'auto-donació total: *El gra de blat, quan cau a terra, si mor, dona molt de fruit*.

Amb l'atractiu de l'amor fins a l'extrem, *Jo quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi*.

Mn. José Luis Arín